

Sanace povrchů z betonového ztraceného bednění

Ing. Pavel Hutýra

Trendu dnešní doby odpovídá jak snaha o výrobu co nejuniverzálnějších stavebních prvků, tak i snaha o zjednodušení a zrychlení výstavby. Nejspíše i z tohoto důvodu se čím dál častěji setkáváme s technologií ztraceného bednění z betonových tvárnic. A to častokrát i tam, kde jejich použití není většinou výrobců doporučované.

V praxi se postupem času objevila celá řada realizací, kdy nebylo dosaženo nejlepšího zmonolitnění, nebo nebylo provedeno dostatečné vyztužení takovéto konstrukce. Vlivem těchto okolností tak ani nebyl minimalizován pohyb jednotlivých tvárnic mezi sebou. A tak v náročnějších základových poměrech, a to zejména z pohledu nasycení podloží vodou, kde byla plocha takovéto konstrukce v celé řadě realizací izolována uchycenou hydroizolací, došlo i na porušení celého souvrství a netěsností již v prvopočátku životnosti konstrukce (obr. 1 až 4).

Díky výše popsanému se ve styčných spárách vytvářejí transportní cesty pro prostup vody konstrukcí, jejíž projevy jsou obvykle na zcela jiném místě, než bývá samotná porucha. Je tedy zřej-

mé, že takovýto problém nemohou vyřešit lokální opravy. Řešení spočívá v aplikaci vodonepropustných vrstev na vnitřní líc konstrukce a v dotěsnění detailů. Metoda využívá těsnících schopností materiálu na bázi sekundární krystalizace, který je aplikován jako součást vodotěsných omítek. V první řadě je nutné provést dotěsnění styku stěna / dno resp. stěna , a to pomocí drážky průřezu cca 25 x 25 mm vyplněnou pomocí např. rychle tuhnutí vodotěsného materiálu FOFRBETON. Jako vodotěsná omítka je pak používán např. materiál VODOTĚS v tloušťce cca 20 mm. V případě provádění vodotěsné omítky pod velkým tlakem vody je nutné zvětšit vrstvu omítky a její vyztužení provést ocelovou sítí vyvázanou na kotvy.

Na základových deskách se pak spíše využívá předností polymercementových izolací (obr. 5). Leč jsou primárně známé jako součást systémů pro provádění teras a balkonů, nutno podotknout, že na trhu najdeme také ty, které mají sekundárně pozitivní vlastnosti jako je styk s pitnou vodou, UV stabilita, bariéra proti radonu, metanu, a v neposlední řadě i dobrá adheze ke kovovým podkladům, jež je

Obr. 1 - Nosná konstrukce strojovny pod úrovní terénu

Obr. 2 - Netěsnosti konstrukce pod úrovní terénu

Obr. 3 - Utěsnění konstrukce strojovny pod úrovní terénu

Obr. 4 - Strojovna pod úrovní terénu po 5 letech užívání

schopna svou alkalitou chránit před rozběhem korozních procesů. Tyto, jako je LEPENKA V KÝBLU, nachází uplatnění také k utěsnění povrchu betonových konstrukcí v hydrotechnických stavbách, ve vodárenství apod.

Výše uvedené řešení má hlavní výhodu v přístupnosti a realizaci zevnitř, odkud je případně možné jakékoliv navázání dalších sanačních zásahů. Avšak nejlepším postupem k minimalizaci zmíněných poruch bude vždy pečlivost při použití betonových tvárnic pro ztracené bednění v konstrukcích pod úrovní terénu. ■

Obr. 5 - Izolace základové desky